

Çocuklar birlikte eğlendi

Samatya Anarat Hiğutyun Okulu'nun düzenlediği şenlik, 14 okulun öğrencilerini bir araya getirdi.

SAYFA 3

Ne mutlu izleyebilenlere

Paul Kalinian'ın "Saroyan" belgeseli İstanbul'da ilk kez gösterildi.

SAYFA 4

Talar umut verdi

Pangaltı Lisesinden Yetişenler Derneği'nin müzik ve dans topluluğu Ermeni folklorunu canlandırdı.

SAYFA 8

'Haliç' sizleri bekliyor

Genel Yayın Yönetmeni Vilma Benli'nin dergisi adına gençlere çağrısı var.

SAYFA 8

AGOS

HAFTALIK SİYASİ AKTÜEL GAZETE

SAYI 163 • 14 MAYIS 1999 • 400.000 TL

ԱԿՕՍ ԵՐՄԵՆԻՇԷ ԷԿՒԷ:

Patrik II. Mesrob Eçmiyadzın'de

Patrik II. Mesrob'un ilk kez Kutsal Eçmiyadzın'ı ziyaretine, din görevlilerinin yanı sıra yaklaşık 80 ziyaretçi katıldı.

İstanbulu ozana saygı

Şiirleri birçok dile çevrilen Zahrâd, 75. doğum yıldönümünü Samatya'da karşıladı. Sahakyan Derneği, ozanın şiirlerinden bir derleme yayınladı.

"Acaba niçin basmıyorlar?"

Varujan Köseyan soruyor: "15 yıl önce tamamlayıp teslim ettiğim Karagözyan Yetimhanesi Tarihi'ni basmak için ölmemi mi bekliyorlar?"

"Saroyan yaşama inanırdı"

William Saroyan belgeselinin yapımcısı Paul Kalinian ile filmi, İstanbul ve İstanbul Ermenileri hakkında söyleştik.

Paul Kalinian'ın "Saroyan" belgeseli İstanbul'da ilk kez gösterildi

Ne mutlu izleyebilenlere

Sahakyan Derneği'nde gerçekleşen gösterime ilgi büyüktü. Filmden sonra Kalinian Ailesi'nin çevresini saranlar kendilerini 'vuran' sahneleri paylaşıyorlardı.

Karin Karakaşlı

ABD'de yaşayan fotoğraf sanatçısı Paul Kalinian'ın, hayranı olduğu yazar William Saroyan'ı konu alan "Bir İnsan, Bir Yazar" adlı belgesel filmi 8 Mayıs Cumartesi akşamı Sahakyan Okulundan Yetişenler Derneği Hraçya Acaryan Salonu'nda gösterildi. Etkinlikte Paul Kalinian ve eşi Araksi Kalinian da hazır bulundu. AGOS ve Sahakyan Okulundan Yetişenler

Derneği'nin ortak girişimiyle gerçekleşen gösterime ilgi büyük oldu. Patrik II. Mesrob'un gelişiyle birlikte Sahakyan Derneği adına kısa bir açılış konuşmasıyla gece başladı. Haçik Sarılı ve Liza Selviler'in Ermenice ve Türkçe olarak sundukları tanıtım konuşmalarının ardından filmin gösterimine geçildi. Salonu dolduran izleyiciler orijinali İngilizce olan filmin Ermenice altyazılarını daha iyi takip edebilmek için filmi baştan sona ayakta seyretti. Geceye katılanlar Ara Güler'in ve Paul Kalinian'ın merceğinden yansımış Saroyan fotoğraflarını da ilgiyle izledi. Her fotoğraf çokyönlü Saroyan'ın renkli kişiliğinden farklı bir yönü daha ortaya çıkarıyordu.

Bitlis ile Fresno arasında bir koca yürek

Tutkunu olduğu Saroyan'ın uzun çabalarından sonra dostluğunu kazanarak fotoğraf çekimine ikna eden Paul Kalinian, o karelerden hareketle aşama aşama or-

taya çıkan belgesel filmin mutluluğunu dünyanın farklı yerlerinden izleyenlerle paylaşıyor yıllardır. Gösterimin ardından izleyicilerin sorularını yanıtlayan Kalinian, turnesinin tamamlamasının ardından filmin video kaset olarak da piyasaya çıkacağını müjdeledi. Bir diğer soru üzerine de yönetmen, filme Ermenice dublaj da yapılabileceğini ifade etti.

Seyirciler film bittikten çok sonra, gecenin ilerleyen saatlerinde bile hâlâ kendi aralarında belgeselin üzerlerinde bıraktığı etkiyi konuşuyorlardı. Herkesin "vurulduğu" belli sahneler vardı. Bunlar arasında Saroyan'ın kendi sesinden Ermenice konuştuğu bölüm başta geliyordu. Sımsıcak bir andı bu. Saroyan, Ermenice'yi okuldan değil büyüklerinden öğrendiğini söylüyor ve sanatını besleyen en önemli kaynak olarak da büyüklerinin anlattığı masal ve gerçekleri gösteriyordu. Küçük Saroyan'ın bir zenci işçiyle paylaştığı yakınlık, yıllar boyu süren yoğun edebiyat üretimi ve yazarın Ermenistan izlenimleri tek tek kaydoldu belleklere. Her türlü kötülüğe karşın galip gelen yaşama sevincinin coşkusunu haykırıyordu Saroyan: "Bu ırk yok edecek dünyadaki herhangi bir gücü görmek isterdim; tarihi biten, bütün savaşları savaşmış olan, heykelleri yıkı-

lan, edebiyatı okunmayan, müziği dinlenmeyen, duaları edilmeden oluşan kavmi...Hadi gidin de yok edin bu ırk. Bakalım yapabiliyor musunuz? Onları evlerinden çıkarıp çöle gönderin. Ne ekmeğin verin onlara ne de su. Evlerini ve kiliselerini yakın. Görün bakalım, yaşayacaklar mı, yaşamayacaklar mı? Yeniden gülecekler mi, gülmecekler mi? Görün bakalım, onları dünyanın büyük düşünceleri ile dalga geçmekten alıkoymayacak misiniz. Hadi, deneyin onları yok etmeyi."

Kalinian, Saroyan'la ilgili izlenimlerini sorduğumuzda yazarın dürüst sanatçı kişiliğinin altını çizerek bir insan ve yazar olarak taşıdığı önemi anlattı bizlere: "William Saroyan yaşamı boyunca kendisine verilen bütün ödüllerini reddetti. Buna karşın dünya ondan bahsediyor çünkü 60 yıl boyunca Ermeni halkını ve kültürünü tüm dünyayla paylaştı, hem de bunu Amerika'daki Ermeniler'in bile çözülme içinde olduğu bir dönemde yaptı. En büyük isteği Ermeni halkını dünyanın her köşesinde birarada ve güçlü görmektir." Saroyan'ın insanlara yaklaşımını da şöyle özetledi Kalinian: "Saroyan kendisine yaklaşan insanın içtenliğine inandığı anda onu yaşamının sonuna kadar korurdu. Kendisine kazanç kapısı diye

bakan ve çıkar için yaklaşan insanlarsa nefret ederdi çünkü kendisi için maddiyatın hiçbir önemi yoktu."

1991'den bu yana dünyanın farklı köşelerinde 300 binden fazla insanın izlediği film, yolculuğuna İstanbul durağından sonra Mısır, Beyrut, Suriye, Amerika, Japonya ve Ermenistan'da devam edecek.

"Herkes ölmek zorunda, ama benim için bir ayrıcalık tanınacağını ummuştum hep. Ne olacak şimdi?" demişti Saroyan 18 Mayıs 1981'de ölmeden az önce. Bu film, yazarın o insanca endişesine de yanıt veriyor. Saroyan'ın anısı kendi eserleri dışında şimdi sevgiyle yapılmış bu filmle de yaşıyor. Ne mutlu izleyebilenlere.

